

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Тема: Система освіти в
ЯПОНІЇ

ДОШКІЛЬНА СИСТЕМА ОСВІТИ В ЯПОНІЇ

Особливості виховання дітей у ДНЗ Японії.

- ❖ ДНЗ Японії мають лише приватну форму власності.
- ❖ Діти можуть відвідувати садок з 4-річного віку.
- ❖ У Японії ДНЗ не є обов'язковим освітнім щабелем.
- ❖ Особливе місце займають елітні садки, які перебувають під опікою престижних університетів.
- ❖ Головне завдання вихователів - навчити дитину бути слухняною.

- ▶ Необхідний елемент ввічливості японського етикету - **уклін**.
- ▶ Японці супроводжують уклоном кожне “**спасибі**”, кланяються при зустрічі, перед їжею, після їжі.
- ▶ Діти зобов`язані слухатися дорослих, виявляти їм шану та повагу.

Види ДНЗ Японії.

Державні

Хойкуен - державний ясла-садок, в який приймають дітей з 3-х місяців. Він відкритий з 8 ранку до 6 вечора і півдня в суботу. Щоб помістити сюди дитину, потрібно обґрунтувати це дуже вагомими причинами. Зокрема, принести документи про те, що обоє батьків працюють більше 4-х годин на день. Дітей влаштовують сюди через муніципальний відділ за місцем проживання, а оплата залежить від доходів сім'ї.

Приватні

Етіен - ці сади можуть бути як державними, так і приватними.

Діти перебувають тут не більше 7 годин,, а мама працює менш 4-х годин на день. зазвичай з 9 ранку до 2 години дня.

Інтер`єр дитячого саду Японії.

- ▶ Обстановка всередині дитячого саду виглядає, за нашими мірками, дуже скромно.
- ▶ Увійшовши до будівлі, відвідувач потрапляє у великий коридор, з одного боку якого знаходяться розсувні вікна від підлоги до стелі, а з іншого - розсувні двері (вхід в кімнати).
- ▶ Як правило, одна кімната служить і їдальнею, і спальнею, і місцем для занять. Коли приходить час сну, вихователі дістають із вбудованих шаф футони - товсті матраци - і розкладають їх на підлозі.

Харчування в ДНЗ Японії.

Меню ретельно розробляється і обов'язково включає в себе **молочні продукти, овочі і фрукти**. Розраховується навіть вітамінно-мінеральний склад страв і їх калорійність. Якщо дитячий сад відправляється на цілий день на прогулянку або екскурсію, кожна мама має приготувати своїй дитині обенто - коробочку з обідом. Але якщо ми в подібних випадках обмежуємося котлеткою з овочами або просто бутербродами, то мистецтво японської мами гідна захоплення. Такий обід повинен відповідати обов'язковим вимогам, а саме: включати в себе 24 (!) Виду продуктів, рис при цьому повинен бути липким, а не розвалюватися, не повинна бути присутня буряк. Всю їжу бажано не купувати у магазині, а приготувати своїми руками і красиво розкласти в коробочці, щоб дитина отримала ще й естетичне задоволення.

ВІДНОСИНИ В КОЛЕКТИВІ ДНЗ

- ▶ Групи в японських дитячих садах маленькі: 6-8 чоловік. І кожні півроку їх склад переформовуються. Робиться це для того, щоб надати малюкам більш широкі можливості для соціалізації. Якщо у дитини не склалися стосунки в одній групі, то цілком можливо, він придбає друзів в іншій.
- ▶ Дітей навчають читати, рахувати, писати.
- ▶ Важливе місце в системі навчання займає хоровий спів. Виділяти соліста, за японськими уявленням, непедагогічно. А спів хором допомагає виховувати почуття єдності з колективом.
- ▶ Велика увага приділяється прикладної творчості: малювання, аплікації, оригамі, оятіро (плетіння візерунків з тонкої мотузочки, натягнутою на пальці).

Дитячі садки Японії

ШКІЛЬНА СИСТЕМА ОСВІТИ В ЯПОНІЇ

- *Остаточне становлення сучасної системи освіти Японії припадає на 70-ті рр. ХІХ ст. – добу, позначену коли відбувся унікальним синтезом англосаксонського, європейського та національного педагогічного досвіду. Результати, яких досягла середня освіта Японії, переконливо демонструють актуальність дослідження особливостей організації навчального процесу в японських школах для подальшого застосування педагогічних інновацій цієї країни в українській школі. Не є зайвим нагадати, що через географічну віддаленість Японії від України та відносно слабкі політичні, економічні та наукові зв'язки українські науковці довгий час не мали можливості досліджувати освітній процес у Японії, так само як і особливості його організації. Вивчення цієї проблеми ускладнює той факт, що японська система освіти постійно вдосконалюється, пропонуючи нові шляхи вирішення педагогічних проблем, у результаті чого дослідження навіть лише кількарічної давнини значною мірою втрачають свою актуальність*

Загальна освіта в Японії має свою дуже чітку структуру: початкова школа з початковим навчанням, трирічна середня школа першого ступеня і трирічна середня школа другого ступеня. У структурному плані система загальної освіти в Японії значною мірою нагадує американську. Однак це стосується в основному формальної побудови школи. За своїм змістом, а особливо за духом, японська школа унікальна. Японці наполегливо йшли до створення своєї власної системи освіти. І хоч в ході цього процесу були зроблені способи запозичення спочатку французьких і пруських, а в повоєнні роки американських зразків, соціальна історія японців і японські соціальні цінності заважали засвоєнню зарубіжних стандартів. В результаті поступово склалася справді японська шкільна система.

Початкова школа (шестирічна)Згідно з офіційними документами, початкова школа зобов'язана розвивати дітей розумово, фізично, естетично і морально. Значне місце в учбовому плані початкових шкіл займає навчання японській мові. Засвоєння ієрогліфіки становить значні труднощі для дітей. Учні повинні засвоїти 1850 ієрогліфів – мінімум, встановлений Міністерством освіти.). Нескінченне переписування ієрогліфів виховує акуратність та працьовитість. Арифметиці належить друге місце за вагою в учбовому плані початкової школи. В 1–2 класах на арифметику відводиться 3–5 годин на тиждень, а в 4–6 класах – 6 годин. Молодші школярі вивчають також курс природознавства, який об'єднує елементарні знання з біології, хімії, геології і фізики, суспільствознавство, що дає в комплексі знання з географії, історії, етнографії, знайомить дітей з краєзнавчим матеріалом, в поєднанні з уроками моралі, має на увазі політичне виховання дітей. Серйозна увага в початковій школі приділяється фізичному вихованню (фізкультурі відводиться 3 години на тиждень) та розвитку естетичних умінь і навичок. Музичні заняття, малювання, ліплення, художня і ручна майстерність обов'язкові для всіх учнів. Японських школярів вчать грати на 2–3 музичних інструментах, дають початкові навички образотворчого мистецтва. Тривалість уроку в початковій школі – 45 хв. Знання учнів оцінюються за п'ятибальною системою: відмінно, добре, задовільно, незадовільно, погано.

Молодша середня школа (трьохрічна середня школа 1 ступеня) в складі 7–9 класів . Урок тут триває 50 хвилин. У молодшій середній школі японські школярі приступають до вивчення іноземних мов. У школі для підвищення результативності викладання вживають спеціальну систему тестів, щоб дізнатися про мотиви негативного та позитивного ставлення учня до тих чи інших учбових предметів. Японський школяр складає жорсткі вступні випробування в середню школу другого ступеня. Тому навчальний процес у японських школах орієнтований часто не на творче оволодіння знаннями, а на запам'ятовування, тобто на здобуття такої інформації (наприклад, дат битв, хімічних формул й та інше), яка може знадобитися на екзаменах.

Старша середня школа (тьохрічна середня школа 2 ступеня)

Загальнонаціональним стандартами передбачений учбовий план старшої середньої школи, який складається з восьми концентрів:

- японська мова;
- суспільствознавство;
- математика;
- природознавчі науки;
- фізичне виховання та здоров'я;
- мистецтво;
- іноземна мова;
- домоведення;
- економіка.

Перший рік в цій школі загальноосвітній, а потім на другому і третьому роках заняття йдуть за вибором.

Учитель в японській школі виконує безліч функцій, відповідаючи не тільки за якість навчання, а й за дисципліну учнів, організацію їх вільного часу та ін. Функція вчителя не обмежується лише визначенням змісту та методів навчання, надзвичайно важливим є вміння розуміти потреби дітей, об'єднуючи їх у колектив однопумців. Саме тому держава здійснює суворий добір серед випускників вищих навчальних закладів, які виявляють бажання обрати вчительський фах. Підготовка вчителя триває протягом шести років і не має аналогів у світі. Для роботи в школі неодмінною умовою є вища освіта, після чого кандидат має пройти досить складну екзаменаційну перевірку в кілька етапів. Японія – це єдина з розвинених країн світу, де зарплата вчителя може бути вищою за оклад чиновників місцевих органів влади.

Література

1. Бордовська Н.В., Реан О.О. Педагогіка / Н.В. Бордовська, О.О. Реан – СПб. : Питер, 2006. – 304с. – (Серія «Учебное пособие»).
2. Латишина Д.І. Історія педагогіки / Д.І. Латишина – М. : Гардарики, 2002. – 603с.
3. Джуринський А. Н. Чому і як навчають школярів в Японії / А.Н. Джуринський – М. : Просвящение, 1997. – 84с.
4. Джуринський А. Н. Японське чудо: міфи та реальність. Шкільна освіті і виховання в Японії / А.Н. Джуринський – М. : Гардарики, 1998. – 64с.
5. Вульфсон Б.Л. Сравнительная педагогика Б.Л. Вульфсон – М. : УРАО, 2003. – 232с.
6. Джуринський А. Н. Історія педагогіки / А.Н. Джуринський – М. : Владос, 2000. – 432с.
7. Джуринський А. Н. Порівняльна педагогіка / А.Н. Джуринський – М. : Форум, 1998. – 176с.

Система вищої освіти в Японії

Початок історії вищої освіти в Японії.

Перший на Японських островах державний університет був створений у 1877 році в Токіо.

У нього, на правах коледжів, включили гуманітарну і медичну школи і створили чотири факультети: природничонауковий, юридичний, літературний і медичний. Навчання в університеті тривало вісім років (чотири роки в підготовчій школі і чотири роки на факультеті).

Через п'ять років діяльності у 1882 році в Токійському університеті навчалось 1862 студента.

В Японії існує **5 типів** вищих навчальних закладів:

- технологічні коледжі,
- молодші коледжі,
- коледжі зі спеціальними навчальними програмами (курси після середньої шкільної освіти),
- університети (курси бакалаврського рівня),
- заклади, де пропонуються магістерські і докторські програми(аналог вітчизняної аспірантури)

Загальна чисельність студентів перевищує 2,5 млн. чоловік.

Самими престижними державними університетами є Токійський

(заснований у 1877 році, має 11 факультетів),

університет Кіото (1897 рік, 10 факультетів)

університет в Осаці (1931 рік, 10 факультетів).

Сучасна вища освіта Японії

- **Молодші коледжі**

Тривалість навчання у закладах цього типу складає 2 або 3 роки залежно від факультету. Більшість факультетів відносяться до економіки, гуманітарних наук, педагогіки та соціології.

- **Коледжі зі спеціальними навчальними програмами**

Заклади цього типу позиціонуються в Японії як заклади вищої освіти. Вони пропонують професійно-технічну освіту, а також здобуття навичок, вмінь та знань необхідних у повсякденному житті. Тривалість навчання тут складає 1 рік, або більше (переважно всі курси тривають 2 роки).

- **Технологічні коледжі**

Технологічні коледжі розраховані на випускників середніх шкіл, навчання триває 5 років. Після їх закінчення випускники можуть поступити до університету на скорочені програми навчання. В Японії діє близько 60 таких коледжів. Навчальні програми спрямовані на підготовку студентів у галузях інженерії, торгівлі тощо.

- Університети
- (бакалаврські програми)

Осакський університет

Вступ до університету на бакалаврську програму можливий на основі повної шкільної освіти і коледжів.

В Японії є приблизно 700 університетів, серед яких національні, державні, приватні.

Тривалість навчання на програмах бакалаврського рівня 4 роки, за винятком навчання на факультетах медицини, стоматології, ветеринарної медицини, де потрібно навчатися 6 років. Після закінчення основного 4-літнього курсу навчання в університеті випускник може вступити до магістратури, чи до докторантури.

Університети (магістерські та докторські (аналог вітчизняної аспірантури) програми)

Тривалість навчання залежить від програми: на програмах магістерського рівня - 2 роки, докторського - 5 років.

Як правило, докторська програма ділиться на два етапи: перший етап дворічний (відповідно до тривалості магістерської програми), другий - трирічний. Втім, тривалість навчання на докторських програмах з медицини, стоматології, ветеринарної медицини складає 4 роки.

Японські виші мають унікальний у світі інститут “студента-дослідника” – кенкюсей. Це означає, що студент, який поставив за мету одержання наукового ступеня, має можливість займатися дослідницькою роботою в обраній ним конкретній області знань впродовж від 6-ти місяців до 1-го академічного року. Навчання проводиться переважно японською мовою, але існують також курси, які викладаються повністю або частково англійською мовою і кількість їх постійно зростає.

Система оцінок в університетах подібна до української. За вивчення одного предмету студент отримує два кредити. Протягом всіх чотирьох років навчання студент повинен набрати 120 кредитів. Форма оцінювання — реферат або письмовий іспит наприкінці семестру; в усній формі, зазвичай, проводяться захисти наукових робіт.

Вартість навчання і умови проживання

У Японії більше 750 вищих навчальних закладів, близько 75 % відсотків з яких — приватні.

Загальна кількість студентів у Країні Східного Сонця — близько 3 мільйонів, з них 40 відсотків — дівчата. За статистикою, університетський ступінь освіти мають лише 15,4 % відсотка населення.

Плата за навчання в японських вузах студентів варіюється від 380 тис. Ієн (3,8 тис. доларів) на рік і вище в державних вузах, та до 900 тис. ієн (9 тис. доларів) у приватних вузах. Дорожче за все коштує навчання з економічних, медичних, філологічних, педагогічних профілів.

Навчальний рік триває з квітня по березень з перервою на літні (липень-серпень), зимові (грудень-січень) і весняні канікули (лютий-квітень).

При кожному університеті є студентські гуртожитки. За місяць проживання в кімнаті з двома-трьома колегами треба заплатити 2—3 тисячі ієн (150—250 гривень).

Загалом на харчування і проживання студенти витрачають в середньому 100 тис. ієн на місяць (близько 1 тис. доларів).

Університет Кіото – другий по значимості в Японії

Література

1. Освіта в Японії. Вікіпедія. [.wikipedia.org/wiki/Освіта_в_Японії](https://wikipedia.org/wiki/Освіта_в_Японії)
2. Джуринський А. Н. Історія педагогіки / А.Н. Джуринський – М. : Владос, 2000. – 432с.
3. Джуринський А. Н. Порівняльна педагогіка / А.Н. Джуринський – М. : Форум, 1998. – 176с.
4. Навчання в Японії. <http://www.univer.tv/tips/perspectiv>
5. Освіта в японському стилі.
<http://pedpresa.com.ua/stlife/osvita-v-yaponskomu-styli/>

Дякуємо за увагу

